

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej v právnej veci žalobcu **O. Z.**, nar. X., bytom V., P., zastúpeného advokátom JUDr. R.P., AK Z., T. X., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava**, pracovisko Banská Bystrica, Zvolenská cesta č. 27, o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2009/00782-CB z 28. októbra 2009, o peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2010, č.k. 24S/18/2010-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2010, č.k. 24S/18/2010-40, **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi 74,61 € náhradu trov odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu vedenom vo VÚB č. účtu X.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 30. apríla 2010, č.k. 24S/18/2010-40, podľa § 250j ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) zrušil rozhodnutie žalovaného z 28. októbra 2009, č. A/2009/00782-CB ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 14. júla 2009, č. D/2009/09152/7KA/2 a vec mu vrátil

na ďalšie konanie. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu 259,58 € náhrady trov konania.

Súd prvého stupňa zistil, že žalovaný rozhodnutím z 28. októbra 2010, č. A/2009/00782-CB s poukazom na § 40 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene, Odbor sociálnych vecí a rodiny - detašované pracovisko Detva zo 14. júla 2009, č. D/2009/09152/7KA/2 a jeho rozhodnutie potvrdil. Uvedeným rozhodnutím nebol žalobcovi priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím (svokry) s odôvodnením, že zlý zdravotný stav žalobcu neumožňuje opatrovať. Poukázal na lekársky posudok posudkového lekára zo 16. októbra 2009 a potvrdenie č. A/2009/00782/AD z 22. októbra 2009.

Podľa názoru súdu prvého stupňa potvrdenie vydané posudkovým lekárom o tom, že žalobca nie je psychicky a fyzicky schopný vykonávať opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bolo vydané napriek tomu, že hodnotenie lekára oddelenia posudkových činností nie je v súlade so závermi vyplývajúcimi z predložených odborných lekárskeho nálezov, z ktorých toto potvrdenie vychádzalo. Rozpory neboli žalovaným odstránené. Správny orgán sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že žalobca fakticky opatrovanie svokry aj vykonával. Preto súd pokladal zistený skutočný stav za nepostačujúci pre vydanie rozhodnutia vo veci žiadosti o priznania peňažného príspevku na opatrovanie podľa § 40 zákona č. 447/2008 Z.z.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu za právne zastupovanie.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný odvolanie. Namietal, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdravotný stav opatrovanej osoby, ktorú mal žalobca opatrovať vyžadovala 24 hodinovú starostlivosť, išlo o mimoriadne fyzicky a psychicky náročnú opateru. Zdravotný stav žalobcu bol komplexne zhodnotený posudkovou lekárkou, ktorá konštatovala, že pre závažné zdravotné problémy nie je schopný zabezpečovať celodenné a riadne opatrovanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na ustanovenie § 40 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z., v ktorom je uvedené, že opatrovanie ťažko zdravotne postihnutú osobu môže vykonávať aj osoba poberajúca invalidný dôchodok z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70 %. Opatrovanie svojej svokry bol schopný vykonávať a staral o ňu až do jej smrti (26.1.2010), pričom sa jeho zdravotný stav nezhoršil. Vytýkal žalovanému, že zanedbal riadne zistiť po zdravotnej stránke jeho schopnosť opatrovať ťažko postihnutú osobu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý vyhovel žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu vo veci zamietnutia žiadosti z 30. januára 2009 a nepriznania peňažného príspevku na opatrovanie svojej svokry pani A.B., nar. 13.1.1932 (zomrela 26.1.2010), fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 a 6 zákona č. 447/2008 Z.z.

Je nepochybné, že žalobca je poberateľom invalidného dôchodku s mierou schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 %, ktorá u žalovaného spochybnila schopnosť opatrovať osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Ustanovenie § 40 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. upravuje zákonné podmienky pre fyzickú osobu, ktorá môže vykonávať opatrovanie. Vyžaduje plnoletosť, spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, fyzickú a psychickú schopnosť vykonávať opatrovanie, a ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím jej udelila písomný súhlas s opatovaním.

Podľa druhej vety tohto ustanovenia príslušný orgán posudzuje fyzickú schopnosť a psychickú schopnosť fyzickej osoby vykonávať opatrovanie, len ak sú pochybnosti o tejto schopnosti fyzickej osoby.

Posudzovanie fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie je predmetom lekárskej posudkovej činnosti (§ 11 ods. 1 písm. e/ cit. zákona), ktorú vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu, ktorý spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu (§ 11 ods. 2 cit. zákona). Pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie (§ 11 ods. 3 cit. zákona), ktorého výsledkom je potvrdenie, ktoré obsahuje vyjadrenie, či fyzická osoba je fyzicky schopná a psychicky schopná vykonávať opatrovanie (§ 14 cit. zákona).

V prejednávanej veci podkladom pre vydanie potvrdenia z 13. júla 2009 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, Oddelenie posudkových činností bol záznam k posúdeniu zdravotnej spôsobilosti na opatrovanie z 13. júla 2009 č. B09/30413/OPČ lekárky oddelenia posudkových činností MUDr. R.. Zo záznamu vyplýva, že posudková lekárka posudzovala fyzický stav žalobcu na základe ortopedického vyšetrenia z 1.4.2009 a interného vyšetrenia z 5.6.2006. Z týchto vyšetrení dospela k jednoznačnému záveru o neschopnosti žalobcu zabezpečovať celodenné a riadne opatrovanie inej osoby.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa zistil, že posudzovanie psychickej a psychickej schopnosti žalobcu zabezpečovať celodenné a riadne opatrovanie inej osoby nebolo vykonané riadne v zmysle § 11 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. Predovšetkým nevychádzal z aktuálneho lekárskeho nálezu žalobcu, absentuje akákoľvek spolupráca posudkového lekára nielen s príslušnými lekármi ošetrojúcimi žalobcu ale aj sociálnym pracovníkom úradu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, že žalovaným zistený skutkový stav nepostačoval na vydanie rozhodnutia o žiadosti žalobcu na priznanie peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 40 ods. 1 cit. zákona. Žalovaný pri vydaní rozhodnutia nepostupoval v zmysle § 11 ods. 2 a ods. 3 cit. zákona, preto jeho rozhodnutie nie je zákonné.

Najvyšší Súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. apríla 2010 potvrdil podľa 250ja ods. 3 druhá veta OSP, v spojení s § 219 ods. 2 OSP, ako vecne správny.

Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, a preto má právo na náhradu trov odvolacieho konanie (§ 250k OSP v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP). Žalobcovi vznikli trovy právneho zastupovania advokátom. Advokátovi patrí odmena za jeden úkon právnej pomoci a to vyjadrenie k odvolaniu z 30.7.2010 vo výške 55,49 € za úkon, paušálna náhrada 7,21 € a 11,91 € 19 % DPH zo sumy 62,70 € (advokát je platiteľom DPH). Spolu náhrada trov konania činí 74,61 € (§ 9 ods. 1, § 11 ods.4, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2005 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová